"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ, ତୁମକୁ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ-ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ନିଜ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁରଜିତ୍ (ମୁର୍ଚ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାରୁ ସତେଜ) କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ସଞ୍ଜିବନୀ ବୁଟୀ ଦେଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର**:-** ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଅଥବା ରାଜ୍ୟ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ । ଏହି ସ୍ମୃତି ହିଁ ସଞ୍ଜିବନୀ ବୁଟୀ ଅଟେ ଯାହାକି ସୁରଜିତ୍ (ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସତେଜ) କରିଦେଉଛି । ସେମାନେ କେବେ ବି ଝାଉଁଳି ପଡିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଚେକିଙ୍ଗ୍ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନ କରିଚାଲିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା କଲେଜ ଅଟେ ନା । ଯେପରି ସ୍କୁଲରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବସିବା ସମୟରେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଆଗରେ ବସିଛୁ । କେଉଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବାକୁ ବସିଛୁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ସତ୍ସଙ୍ଗ ଆଦିରେ ଯେଉଁଠାରେ କି ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି, ସେଠାରେ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ଥାଏ । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାରି ଗଲାଣି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଘରେ ରହିଲେ ଅଥବା ଯେଉଁଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ, ତା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ଯେ ମୁଁ ଅମୁକ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କ୍ଳାସ୍‌ରେ ବସିବା ସହିତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବୋଲି ଭାବୁଛ ନା । ଆମେ ଆତ୍ମା, ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ଏହି ଶରୀରି ଛାଡି ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ନୂଆ ଶରୀର ନେବି, ତାକୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ । ଏହା ତ ବିକାରୀ ପତିତ ଶରୀର ଅଟେ, ମୋତେ ପୁଣି ନୂଆ ଶରୀର ମିଳିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ମିଳିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ପାଠ ପଢୁଛି, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମର ଘର ସଂସାରର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଦେବତାମାନେ ସ୍□ର୍ଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏହିକଥା ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତା କରିବା ଦ୍□ାରା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସି ରହିବ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସିର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇ ଚାଲିବେ । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନରେ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଧନ୍ଦା ଆଦି କଲାବେଳେ ଏହି କଥା ଭୁଲିଯିବ । ଯେପରି ଇଏ ଜଣେ ମିଠେଇ ଦୋକାନୀ ଅଟନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ନା ମୁଁ ଛାତ୍ର ଅଟେ । ଛାତ୍ରକୁ କ'ଣ କେବେ ମିଠେଇ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ? ଏଠାରେ ତ ତୁମର କଥା ହିଁ ଅଲଗା । ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ତା' ସହିତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ ପଢୁଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଭାରତବାସୀ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛୁ, ଆମେ ଭାରତବାସୀ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲୁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସାରା ଦିନ ଏହି ନିଶା ରହୁ ନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛ । ଯଦିଓ ତୁମେ ବି.କେ. ଅଟ, ଟିଚର୍ସ ଅଟ, ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରୁଛ, ତଥାପି ବି ଭୁଲି ଯାଉଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ସହିତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ବିକାର ଗୁଡିକ ପ୍ରତି ଘୃଣା ଆସୁଛି । କାମ, କ୍ରୋଧ ଆଦି ସବୁ ହେଲା ନିନ୍ଦନୀୟ କାମ । ସବୁଠାରୁ ଗ୍ଳାନିର ଜିନିଷ ହେଉଛି କାମ ବିକାର । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଟିକେ କ୍ରୋଧ ରହିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଯେପରି ଅନ୍ନ ସେହିପରି ମନ, ସେମାନେ ଗୃହସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଅନ୍ନ ହିଁ ଖାଇଥା'ନ୍ତି । କେହି-କେହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପଇସା ତ ନେଉଛନ୍ତି ନା । ପତିତମାନଙ୍କର ସେହି ଧନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ତ ରହିଥାଏ ନା ।

ପତିତଙ୍କର ଅନ୍ନ ପତିତ ହିଁ କରିବ । ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ତୁମେମାନେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍□ ଦେଉଛ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ଏହି ପ୍ରଚାର ବଢି ଚାଲିବ । ସମସ୍ତେ ଚାହିଁବେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହେବୁ, ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ରତା ବିନା ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଧିରେ ଧିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବାର ଥିବ ସେହିମାନେ ହିଁ ହେବେ । କହିବେ ଆମେ ତ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ନିଶ୍ଚୟ ହେବୁ । ଏହା ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ ଯେତେବେଳେ କି ପତିତ ଦୁନିଆ ପାବନ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ଏହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି । ବାବା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି କରିବେ ନା । ବାବା ଆସି ଯୋଗ ଶିଖାଇ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ମଧୁବନ ହେଉଛି ଆମର ହେଡ୍ ସ୍କୁଲ (ମୁଖ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ) । ଏଠାରେ କାହାର କୌଣସି କର୍ମଧନ୍ଦାର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ବାହାରକୁ ଗଲେ କର୍ମଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯିବା କାରଣରୁ ଏକଥା ମନେ ରହୁ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟେ । ମୁଁ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଉଛି । ଏହି ଚିନ୍ତନ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେତେବେଳେ ଚାଲୁଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଫୁରସତ୍ ଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି ସମୟ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଧନ୍ଦା ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ମିଳିଥାଏ । ଚେଷ୍ଟା କରି ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟେ । ଆଜୀବିକା ଅର୍ଥାତ୍ ପେଟ ପୋଷିବା ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି କରୁଛି । ତାହା ହେଲା ମାୟାବୀ ଧନ୍ଦା, ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଆଜିବୀକା ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର । ଏହି ରୋଜଗାର ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏବେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆମକୁ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଗାଈ ଖାଦ୍ୟକୁ ଯେପରି ପାକୁଳି କରିଥାଏ ସେହିପରି ଜ୍ଞାନକୁ ଚିନ୍ତନ-ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜନ । ଏକଥା ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢୁଛି - ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ, ଅଥବା ରାଜ୍ୟପଦ ପାଇବା ପାଇଁ । ଏହାକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଖୁସି ବଦଳରେ ଅବସ୍ଥା ଆହୁରି ଝାଉଁଳି ପଡୁଛି । ସୁରଜିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତେଜ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସଞ୍ଜିବନୀ ବୁଟୀକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁରଜିତ (ସଚେତ) କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ଲମ୍ବା ଚଉଡା କାହାଣୀ ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଏ ସବୁର ରହସ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରୁଥାଅ, ଚେକ୍ କରୁଥାଅ, ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ କରୁଥାଅ । ଯଦି କୌଣସି ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ବା ଝଗଡା ହୋଇଯାଏ ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ସେଥିରେ ଲାଗି ରହିବା କାରଣରୁ କାହାରି କଥା ମିଠା ଲାଗି ନ ଥାଏ । ମାୟା ସହିତ ବୁଦ୍ଧି ଲାଗିଯିବା ଦ୍□ାରା ପୁଣି ସେହି ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହିଥାଏ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର, ଯଦି ନିଜର ଅଡୁଆ ବା ଜଟିଳତା ଭିତରେ ରହିବ ତେବେ ଏହି ଔଷଧ କାମ ଦେବ ନାହିଁ, ଅଣନିଶ୍□ାସୀ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏପରି କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଛାତ୍ରମାନେ କ'ଣ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି କି? ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ, ଏହିଥିରେ ହିଁ ଆମର କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ଏହି କୋର୍ସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ତାହାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ୟାଦ ହିଁ ସଞ୍ଜିବନୀ ବୁଟୀ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ମନେ ପକାଇଦେବା ଦରକାର । ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ପରସ୍ପରକୁ ୟାଦ କରାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥକୁ ସଜାଉଛି ତେଣୁ ଶିବବାବା ୟାଦ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସାରା ଦିନ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମରଣ ରହିବା ତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ତ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ହିଁ ହେବ । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ସହିତ ମାୟା ଲଢେଇ କରିଚାଲିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଜଣେ ଜଣଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରି ଉନ୍ନତି କରିଚାଲ । ଅଫିସରମାନେ ଚାକରକୁ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଏହି କଥା ମନେ ପକାଇ ଦେବୁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ମନେ ପକାଇଦିଅ । ଏହା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା

ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବାବା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ, କୋଟି-କୋଟି ଥର ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଛ, ପୁଣି ବି ଏହା ଶୁଣିବ । କୌଣସି ସତସଙ୍ଗରେ ଏପରି କେହି କହିବାବାଲା ନ ଥିବେ କି କହିପାରିବେ ଯେ, କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହା ଶୁଣିଛି । ଏବେ ଶୁଣୁଛି ପୁଣି ବି ଆଗକୁ ଶୁଣିବି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଶୁଣି ଆସିଛି, ଏପରି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଛ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ପାପ କଟିଯିବ । ଏହା ତ ବୁଝିବାର କଥା ନା । ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଜ୍ ଅଥବା କୌଣସି ବଡ ଲୋକର ପିଲା ଯଦି କୌଣସି ଓଲଟା କାମ କରେ, ତେବେ ନାମ ବଦନାମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍, ନଚେତ୍ ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରାଇବ । ସତଗୁରୁ କେ ନିନ୍ଦକ ଠୋର ନ ପାୟେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଆସୁରୀ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଡର ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜ ମତରେ ଚାଲିଲେ ଧୋକା ଖାଇବ, ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ପାରିବ, ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ମୁଁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲୁଛି । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ-ପ୍ରଥମ ମତ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର । କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ କର ନାହିଁ । ବାବା ମୁଁ କେଉଁ ବିକର୍ମ କରୁଛି, ଆପଣ କିଛି ଜାଣିଥିଲେ କୁହନ୍ତୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଜାଣିଲେ ତୁମକୁ କହିଦେବି । ତୁମ ଦ୍□ାରା ଏହି-ଏହି ଭୁଲ ହେଉଛି, ଏହାକୁ ବିକର୍ମ କୁହାଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ ବିକର୍ମ ହେଉଛି କାମ ବିକାରର, ଅଧିକ ଝଗଡା ଏଇଥିପାଇଁ ହେଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ରହିବା ଦରକାର, ବିଚାର କରିବା ଦରକାର । କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ସଂଗଠନ ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ କହିବେ କି ଆମେ ବିବାହ କରିବୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗ, ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯାଉଛି । ବିକାରୀକୁ କ'ଣ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯିବ? ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିଛି । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ସେବା ବହୁତ ଧୂମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ହିଁ ଉତ୍ତମଯୁଗ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ କି ମନୁଷ୍ୟ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅତି ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ । କଳିଯୁଗରେ କେହି ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ତ ପବିତ୍ର ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଥାନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ସୁଯୋଗ ଦେଖି ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିଛ, ଜାଣିଛ ଆମକୁ ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଆମେମାନେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟୁ । ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ସବୁଠାରୁ ବଡ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି, ଏହି ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପରୀକ୍ଷା, ଯାହାକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ପଢାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ସ୍□ୟଂ ପରୋପକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ନିଜେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ନିଷ୍କାମ ସେବା ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରାଜା ହେଉ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରାଉଛି । ଏହିକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଧନବାନ ଅଟନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସେମାନେ ଗରୀବ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ଯିଏ ଏବେ ଗରୀବ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁତ ସାହୁକାର ହୋଇଯିବେ । ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବେ, ଏହା ଅବିନାଶୀ କଥା ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହିଁ କରିବି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ତେଣୁ ତୁମକୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ଆମକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଏବେ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଦେବତା ହେଉଛୁ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ରହିଲେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢି ରହିବ । ଛାତ୍ର ଜୀବନ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ରାଜାରାଣୀ ତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏପରି ଶୁଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ରାଜା ହୋଇ ପୁଣି ରଙ୍କ ବା ଗରୀବ ହେବୁ । ଏଭଳି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ପଚାରିବାକୁ ହେବ, କ'ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ସମସ୍ତେ କହିବେ ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ । ତାହା ତ କେବଳ ଭଗବାନ ବାବା ହିଁ କରାଇପାରିବେ । ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ, କେତେ ସହଜ କଥା । ଯେ କେହି ବି ହୋଇପାରିବେ । ଯେତେ ବି ଗରୀବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ପଇସା ପତ୍ରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ଦୀନବନ୍ଧୁ ।

ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ପାପର ଘଡି ବା କଳସୀକୁ ଖାଲି କରିବାକୁ ହେବ, ଯିଏ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ସିଏ ସେହିଭଳି ପାଇବେ । ସିଡି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖୁଛ, କେତେ ଉଚ୍ଚକୁ ଚଢୁଛନ୍ତି । ଚଢେ ତୋ ଚାଖେ ରାଜାଇ ରସ, ଗୀରେ ତୋ ଚକନା ଚୂର ଅର୍ଥାତ୍ ଚଢିଲେ ରାଜା ହେବାର ରସ ଚାଖିବ, ଖସି ପଡିଲେ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯିବ । ବିକାରରେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇଦେଲେ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକଦମ୍ ସ୍ଥିତି ତଳେ ପଡିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଦମ୍ ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରି ଗଢିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯିଏ କରିବ, ସିଏ ପାଇବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ପିତା-ମାତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କର । ଯେତେ-ଯେତେ ତୁମେ ଦୟାଶୀଳ ହେବ ସେତେ ତୁମର ହିଁ ଫାଇଦା ହେବ । କେବେ ବି ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପାୟ ବତାଇଚାଲ । ନଚେତ୍ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶେଷ ବେଳକୁ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ତୁମେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲ ତେବେ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ପାଇଁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ନ ହେଉ ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଉ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଯେତିକି ନିଜର ଓ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କରିନିଅ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ହୁଅ । ତୁମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରି ଆସିଛ, ଏବେ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ କରିବ । ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି, ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ବାବାଙ୍କର ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ରୂପ-ବସନ୍ତ ସଦୃଶ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାରିବ । ଚୁଗୁଲିଆ କର୍ମ କରି ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେହି ଓଲଟା-ସିଧା କଥା ଶୁଣାଇଲେ ଭାବ ଇଏ ବହୁତ ଚୁଗୁଲିଆ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ସତର୍କ ହୋଇ ରୁହ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ପୂରା ତତ୍ପର ହୋଇ ରୁହ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କେହି କୌଣସି ଓଲଟା କଥା ଶୁଣାଉଛି, ତେବେ ତାହାଠାରୁ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟୁ, ଭଗବାନ ଆମକୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସାଥୀ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ସର୍ବବନ୍ଧନଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଭବ ।

ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡିକରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅଧୀନତା ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ସର୍ବଦା ମନେ ରହିବା ଦରକାର - ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାକ୍ଷୀ, ଦ୍□ିତୀୟଟି ସାଥୀ । ଏହାଦ୍□ାରା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଶୀଘ୍ର ହୋଇପାରିବ । ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବା ଯଦି ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡିକ ସ୍□ତଃ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଚାଲିବା ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଏହି ଶରୀରରେ ରହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଲ ତା'ପରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଗଲ - ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଅଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି, ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଅଟ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ଡହଳ-ବିକଳ ହେଉଥିବା ବା ଭିକାରୀ, ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତୃଷା ନିବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବା ସର୍ବ ଶକ୍ତିରେ ଭରପୂର କର । ଯେତେଯେତେ ସର୍ବ ଶକ୍ତିରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି, ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ଏକାଠି କରିଥିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଜର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ କାୟମ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିପାରିବ । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଣ୍ଟି ଭରୁଥିବା ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ଦେବାର ଦୃଶ୍ୟ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ ।